

estiga degudament justificat atenent a la naturalesa de l'assistència prestada.

En les indemnitzacions per defunció se satisfaran les despeses d'enterrament i funeral segons els usos i costums del lloc on es preste el servei, en la quantia que es justifique.»

Article segon. *Modificació del Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

S'efectuen les següents modificacions en el Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre:

U. Es modifica el paràgraf r) i s'afeg un nou paràgraf s) a l'article 40.3, amb la redacció següent:

«r) L'incompliment de l'obligació de subministrar a l'òrgan competent la informació a què es referix la legislació reguladora del registre de contractes d'assegurances de cobertura de defunció, quan tal conducta tinga caràcter reincident.

s) La falta de remissió de la informació a què es referix l'article 2.2 del Text Refós de la Llei sobre Responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, i les seues normes de desplegament, així com la falta de veracitat de la informació remesa quan amb això es dificulte el control del compliment efectiu de l'obligació d'assegurament o la identificació de l'entitat asseguradora que ha d'assumir els danys i perjudicats ocasionats en un accident de circulació, sempre que estes conductes tinguen caràcter reincident.»

Dos. S'afeguen dos nous paràgrafs t) i u) a l'article 40.4, amb la redacció següent:

«t) L'incompliment del deure de presentar l'oferta motivada o donar la resposta motivada a què es referixen els articles 7 i 22.3 del Text Refós de la Llei sobre Responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, quan tal conducta tinga caràcter reincident.

u) La falta de remissió de la informació a què es referix l'article 2.2 del Text Refós de la Llei sobre Responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, i les seues normes de desplegament, així com la falta de veracitat de la informació remesa quan amb això es dificulte el control del compliment efectiu de l'obligació d'assegurament o la identificació de l'entitat asseguradora que ha d'assumir els danys i perjudicats ocasionats en un accident de circulació.»

Tres. S'afeg un nou paràgraf d) a l'article 40.5, amb la redacció següent:

«d) L'incompliment del deure de presentar l'oferta motivada o donar la resposta motivada que es referixen els articles 7 i 22.3 del Text Refós de la Llei sobre Responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.»

Quatre. El paràgraf inicial de l'apartat 2 de l'article 86 queda redactat de la manera següent:

«2. Les entitats asseguradores a què es referix l'apartat anterior que pretenguen celebrar contractes d'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat

del transportista, hauran a més de nomenar un representant, persona física que residisca habitualment a Espanya o persona jurídica que hi estiga establida. Les seues facultats seran les següents:»

Disposició derogatòria.

A l'entrada en vigor d'esta Llei queden derogats:

a) Els articles 14, 15, 16, 18 i 19 del Text Refós de la Llei sobre Responsabilitat civil i assegurances en la circulació de vehicles de motor.

b) L'apartat 4 de l'article 86 del Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Igualment queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que disposa esta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Esta Llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.6a de la Constitució Espanyola.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor al cap de 30 dies de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte la modificació de l'article 4 del Text Refós de la Llei sobre Responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, que entrarà en vigor l'1 de gener de 2008.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 11 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13411 *LLEI 22/2007, d'11 de juliol, sobre comercialització a distància de servicis financers destinats als consumidors.* («BOE» 166, de 12-7-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La present llei té com a objecte completar la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 2002/65/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de setembre de 2002, relativa a la comercialització a distància de servicis financers destinats als consumidors. Una part d'esta va ser incorporada per mitjà de la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació de la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades.

Esta Directiva ha d'aplicar-se de conformitat amb el Tractat de la Unió Europea i amb el Dret derivat, en particular amb la Directiva 2000/31/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny, relativa a determinats aspectes dels servicis de la societat de la informació, en particular

el comerç electrònic en el mercat interior, coneguda com la «Directiva sobre comerç electrònic», que va ser incorporada a l'ordenament jurídic espanyol per mitjà de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

El que la Directiva i, per tant, la Llei van denominar com a societat de la informació es referix a l'extraordinària expansió de les xarxes de telecomunicacions i, en especial, d'Internet, com a vehicle de transmissió i intercanvi de qualsevol tipus d'informació. Es va assenyalar llavors, i es veu confirmat en la realitat, que la incorporació d'eixes noves tecnologies a la vida econòmica i social oferix innumerables avantatges, com la millora de l'eficiència empresarial, l'increment de les possibilitats d'elecció dels usuaris i l'aparició de noves fonts d'ocupació.

Però l'aparició i el desenrotllament d'Internet i les noves tecnologies causen incerteses jurídiques inevitables que han de ser compensades amb les necessàries reformes legislatives.

A esta preocupació va fer front la primera Directiva de caràcter general sobre comerç electrònic i, posteriorment, la Directiva específica sobre servicis financers que ara s'incorpora al Dret espanyol.

D'altra banda, el legislador comunitari, al considerar que els servicis financers demanaven una regulació específica, va voler estendre-la més enllà de la contractació electrònica, a tots els servicis que es prestaren a distància, sense la presència física de les parts contractants, com és el cas de la contractació per via telefònica, per fax o altres sistemes d'abast semblant, alhora que la Directiva 97/7/CE, de 20 de maig, del Parlament Europeu i del Consell, relativa a la protecció dels consumidors en matèria de contractes a distància, havia exclòs expressament del seu àmbit d'aplicació als servicis financers.

II

En conseqüència, la regulació específica sobre comercialització a distància dels servicis financers, dins de l'objectiu general d'oferir una adequada protecció als clients consumidors de servicis financers, conté elements peculiars.

Es respecta, com és obligat, l'essencial de la llibertat contractual i, per això, s'insistix en la vigència del Conveni de Roma de 1980 sobre la llei aplicable a les obligacions contractuals en la comercialització a distància dels servicis financers.

Encara que això no obsta perquè s'harmonitzen les normes dels Estats membres de la Unió Europea en aspectes que es consideren imprescindibles per a la construcció del mercat interior. En el cas objecte d'esta Llei, el més important és la protecció dels consumidors, ja que en altres disposicions ja està assegurada la protecció de servicis financers prestats en els Estats membres amb completa llibertat, en el marc de la legislació comunitària.

III

Els objectius principals de la Directiva i, per tant, de la Llei se centren en una major protecció dels consumidors, atenent sempre a les especials característiques dels servicis financers.

En prova d'això, s'estableix un règim rigorós quant a la informació que han de rebre els consumidors abans de la celebració del contracte. Pot considerar-se que les exigències són suficients perquè el contracte puga tancar-se amb complet coneixement per les parts contractants dels seus respectius drets i obligacions.

La figura singular que es regula és el dret de desistiment, en la virtut del qual el client pot rescindir el contracte firmat en un termini determinat sense argumentar més que la seua voluntat de fer-ho. Però donada la naturalesa de molts servicis financers, este dret no el podrà

exercitar en els importants casos que la Llei arreplega. Estos casos es fonamenten, principalment, en la inevitable fluctuació de les condicions de molts contractes financers, la qual cosa fa necessari que les obligacions contractuals hagen de complir-se des de l'inici de la formalització del contracte o perquè eixes condicions contractuals exigisquen una seguretat jurídica especial, com és el cas de les hipoteques.

Cal també destacar que la Llei oferix garanties complementàries als consumidors per a protegir-se contra l'ús fraudulent de les targetes de pagament quan foren utilitzades per al pagament de servicis financers i igualment quan concernix servicis i comunicacions no sol·licitades.

La Llei assegura, d'altra banda, la necessària defensa judicial per al consumidor i promou, de manera decidida, l'ús de la reclamació extrajudicial, quan la requerisca el consumidor.

Finalment, la Llei estableix un equilibrat règim sancionador, harmonitzant el que estableix la Llei 34/2002, de servicis de la societat de la informació amb els règims específics vigents per als prestadors de servicis financers.

CAPÍTOL I

Objecte, àmbit d'aplicació i caràcter imperatiu de els drets arreplegats en la Llei

Article 1. Objecte.

Esta Llei estableix el règim específic que haurà d'aplicar-se als contractes amb consumidors de servicis financers prestats, negociats i celebrats a distància, sense perjudi de l'aplicació de la normativa general sobre servicis de la societat de la informació i comerç electrònic que es conté en la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i comerç electrònic i, si és el cas, en el capítol II del Títol III i disposició adicional primera de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista i la resta de normativa d'aplicació general als consumidors, així com la normativa especial que regix la prestació dels servicis financers en cada cas.

Article 2. Àmbit subjectiu d'aplicació.

1. Esta Llei s'aplicarà als contractes de servicis financers prestats a distància per les entitats de crèdit, les empreses de servicis d'inversió, les entitats asseguradores, les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les entitats gestores de fons de pensions, els mediadors d'assegurances, les societats gestores d'entitats de capital risc i qualssevol altres que presten servicis financers, així com les sucursals a Espanya d'entitats estrangeres de la mateixa naturalesa, que figuren inscrites en algun dels registres administratius d'entitats a càrrec del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, o, si és el cas, de les comunitats autònomes, quan es tracte de determinades empreses asseguradores.

2. En el cas de servicis financers prestats per subjectes diferents dels mencionats en l'apartat precedent, esta Llei s'aplicarà als proveïdors d'estos establits a Espanya i als que s'oferisquen a través d'un establiment permanent situat a Espanya.

A l'efecte d'esta Llei, s'entendrà que un proveïdor de servicis està establert a Espanya o opera per mitjà d'un establiment permanent situat en territori espanyol quan es donen les circumstàncies i presumpcions previstes en l'article 2 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

3. Les disposicions d'esta Llei s'aplicaran igualment quan la contractació a distància es duga a terme amb la participació d'un o més intermediaris.

4. Esta Llei, tenint en consideració el que disposa l'article 3 de la Llei 34/2002, també s'aplicarà als proveïdors de servicis establits en un altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu quan el destinatari dels servicis radique a Espanya i resulten afectades les matèries següents:

a) Emissió de publicitat per institucions d'inversió col·lectiva.

b) Activitat d'assegurança directa realitzada en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis.

c) Obligacions nascudes dels contractes celebrats per persones que tinguen la condició de consumidors.

d) Règim d'elecció per les parts contractants de la legislació aplicable al seu contracte.

e) Licitud de les comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent no sol·licitada.

Estos proveïdors de servicis quedaran igualment sotmesos a les normes de l'ordenament jurídic espanyol que regulen les dites matèries.

En tot cas, la constitució, transmissió, modificació i extinció de drets reals sobre béns immobles sitis a Espanya se subjectarà als requisits formals de validesa i eficàcia establits en l'ordenament jurídic espanyol.

No serà aplicable el que disposen les lletres a) a e) als supòsits en què, de conformitat amb les normes reguladores de les matèries enumerades anteriorment, no fóra aplicable la llei del país en què residisca o estiga establert el destinatari del servici.

5. Sense perjuí que als proveïdors establits en països que no siguen membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu els siga aplicable el que disposen els articles 7.2, relatiu al principi de lliure prestació de servicis, i 8, relatiu a les restriccions a la prestació de servicis, de la Llei 34/2002, les obligacions previstes en esta Llei s'aplicaran a eixos proveïdors quan dirigisquen els seus servicis específicament al territori espanyol, sempre que això no contravinga el que establiren tractats o convenis internacionals que siguen aplicables.

Article 3. *Caràcter imperatiu.*

Els consumidors dels servicis financers prestats a distància no podran renunciar als drets que se'ls reconeixen en esta Llei.

La renúncia als drets reconeguts per esta Llei als consumidors és nul·la, sent així mateix nuls els actes realitzats en frau d'esta Llei, d'acord amb el que preveu l'article 6 del Codi Civil.

Les normes de protecció als consumidors contingudes en esta Llei s'aplicaran quan la llei triada per les parts per a regir el contracte siga la d'un Estat no comunitari, sempre que el contracte tinga un vincle estret amb el territori d'un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

S'entendrà, en particular, que hi ha un vincle estret quan el proveïdor exercisca les seues activitats en un o més Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu o per qualsevol mitjà de publicitat o comunicació dirigisca estes activitats a un o més Estats membres i el contracte estiguera comprés en el marc d'eixes activitats. En els contractes relatius a immobles s'entendrà, així mateix, que hi ha un vincle estret quan es troben situats en el territori d'un Estat membre.

Article 4. *Àmbit material.*

1. Es comprenen en l'àmbit de la Llei els contractes celebrats entre un proveïdor i un consumidor i les ofertes relatives a estos sempre que generen obligacions per al

consumidor, l'objecte de les quals és la prestació de qualsevol tipus de servicis financers als consumidors, en el marc d'un sistema de venda o prestació de servicis a distància organitzat pel proveïdor, quan utilitze exclusivament tècniques de comunicació a distància, inclosa la mateixa celebració del contracte.

En el cas de contractes relatius a servicis financers que compreguen un acord inicial de servici seguit per operacions successives o una sèrie de distintes operacions del mateix tipus escalonades en el temps, les disposicions de la present Llei només s'aplicaran a l'acord inicial.

En el cas que no hi haja un acord inicial de servici però que les operacions successives o distintes d'este mateix tipus escalonades en el temps es realitzen entre les mateixes parts, els articles 7 i 8 de la present Llei s'aplicaran quan es realitze la primera operació. No obstant això, quan no es realitze cap operació de la mateixa naturalesa durant més d'un any, la realització de l'operació següent s'entendrà com la primera d'una nova sèrie d'operacions, i és en conseqüència d'aplicació el que disposen els articles 7 i 8 de la Llei.

2. A l'efecte de la present Llei, s'entendran per servicis financers els servicis bancaris, de crèdit o de pagament, els servicis d'inversió, les operacions d'assegurances privades, els plans de pensions i l'activitat de mediació d'assegurances. En particular, s'entendrà per:

a) servicis bancaris, de crèdit o de pagament: les activitats relacionades en l'article 52 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit.

b) servicis d'inversió: els definits com a tals en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

c) operacions d'assegurances privades: les definides en l'article 3 del Text Refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

d) plans de pensions: els definits en l'article 1 del Text Refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

e) activitat de mediació en assegurances: la definida en l'article 2 de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades.

3. S'entén que el contracte se celebra a distància quan per a la seua negociació i celebració s'utilitza exclusivament una tècnica de comunicació a distància, sense presència física i simultània del proveïdor i el consumidor, consistent en la utilització de mitjans telemàtics, electrònics, telefònics, fax o altres de similars.

CAPÍTOL II

Règim dels contractes a distància

Article 5. *Les parts.*

Les parts del contracte a distància són el proveïdor i el consumidor.

Es considera com a proveïdor tota persona física o jurídica, privada o pública, que, en el marc de les seues activitats comercials o professionals, presta un servici financer a distància. A l'efecte d'esta Llei, es consideren com a proveïdors els qui intervinguen per compte propi com a intermediaris en qualsevol fase de la comercialització.

A l'efecte d'esta Llei, es consideren com a consumidors les persones físiques que, en els contractes a distància, actuen amb un propòsit alié a la seua activitat empresarial o professional.

Article 6. *Instruments tècnics.*

1. En la comercialització a distància dels servicis financers, haurà de quedar constància de les ofertes i la celebració dels contractes en un suport durador. Per suport durador s'entén tot instrument que permeta al consumidor emmagatzemar la informació dirigida personalment a ell, de manera que pugui recuperar-la fàcilment durant un període de temps adequat per als fins per als quals la informació està destinada i que permeta la reproducció sense canvis de la informació emmagatzemada.

2. S'entén per proveïdor d'una tècnica de comunicació a distància tota persona, física o jurídica, pública o privada, l'activitat comercial o professional de la qual consistisca a posar directament a disposició dels proveïdors de servicis financers una o més tècniques de comunicació a distància.

Article 7. *Requisits d'informació prèvia al contracte.*

1. El proveïdor del servici financer haurà de subministrar al consumidor, amb temps suficient i abans que este assumisca qualsevol obligació derivada de l'oferta o del contracte a distància, almenys, la informació que a continuació es detalla.

1) Quant al propi proveïdor:

a) la identitat i activitat principal del proveïdor, la direcció geogràfica en què el proveïdor estiga establert i qualsevol altra direcció geogràfica que procedisca per a les relacions del consumidor amb el proveïdor;

b) quan intervinga un representant del proveïdor establert en l'Estat membre de residència del consumidor, la identitat del dit representant legal, la qualitat amb què este actua, la seua direcció geogràfica, telèfon, fax i, si és el cas, correu electrònic als quals pugui dirigir-se el consumidor per a les seues relacions amb el representant, així com la identitat completa del proveïdor;

c) en el cas que les relacions comercials del consumidor siguen amb algun professional diferent del proveïdor, com els representants o intermediaris d'entitats financeres, la identitat del dit professional, la condició d'acord amb la qual actua respecte al consumidor i la direcció geogràfica que siga procedent per a les relacions del consumidor amb el professional;

d) quan el proveïdor estiga inscrit en un registre públic, el registre en què el proveïdor estiga inscrit i el seu número de registre, o mitjans equivalents d'identificació en el dit registre;

e) si el proveïdor o una determinada activitat del proveïdor està subjecta a un règim d'autorització, les dades de la corresponent autoritat de supervisió.

2) Quant al servici financer:

a) una descripció de les principals característiques del servici financer, en els termes que determinen les normes reglamentàries de desplegament;

b) el preu total que ha de pagar el consumidor al proveïdor del servici financer, incloent-hi totes les comissions, càrregues i despeses, així com tots els impostos pagats a través del proveïdor o, quan no pugui indicar-se un preu exacte, la base de càlcul que permeta al consumidor comprovar el preu;

c) si és el cas, un advertiment que indique que el servici financer està relacionat amb instruments que impliquen riscos especials, com ara els d'escassa o nul·la liquiditat, la possibilitat que no es reembossen íntegrament els fons depositats o que el preu del servici s'incrementa de manera significativa, ja deriven de les seues característiques específiques o de les operacions que es vagin a executar o el preu del qual depèn de fluctuacions en mercats financers aliens al control del proveïdor, i els resultats històrics del qual no són indicadors de resultats futurs;

d) la indicació que puguen haver-hi altres impostos o despeses que no es paguen a través del proveïdor o que no els facture ell mateix;

e) tota limitació del període durant el qual la informació subministrada siga vàlida;

f) les modalitats de pagament i d'execució;

g) qualsevol cost suplementari específic per al consumidor inherent a la utilització de la tècnica de comunicació a distància, en el cas que es repercutisca el dit cost;

h) en el cas dels plans de pensions s'informarà el consumidor que les quantitats aportades i l'estalvi generat es destinaran únicament a cobrir les situacions previstes en el contracte i no podran ser recuperats per a un altre fi distint que els supòsits excepcionals prevists en les condicions contractuals, tot això d'acord amb el que preveu la normativa aplicable.

3) Quant al contracte a distància:

a) l'existència o no de dret de desistiment, de conformitat amb l'article 10 i, d'existir tal dret, la seua duració i les condicions per a exercir-lo, inclosa la informació relativa a l'import que el consumidor pugui haver d'abonar d'acord amb l'article 11, així com les conseqüències de la falta d'exercici d'eixe dret i la seua pèrdua quan, abans d'exercir este dret, s'execute el contracte en la seua totalitat per ambdós parts, a petició expressa del consumidor;

b) les instruccions per a exercir el dret de desistiment, indicant, entre altres aspectes, a quina adreça postal o electrònica ha de dirigir-se la notificació del desistiment;

c) la duració contractual mínima, en cas de contractes de prestació de servicis financers permanents o periòdics;

d) informació sobre qualsevol dret, diferent del previst en la lletra a), que puguen tindre les parts a resoldre el contracte anticipadament o unilateralment d'acord amb les condicions del contracte, incloses les penalitzacions que pugui contingre el contracte en eixe cas;

e) l'Estat o Estats membres en la legislació dels quals es basa el proveïdor per a establir relacions amb el consumidor, abans de la celebració del contracte;

f) les clàusules contractuals, si n'hi haguera, relatives a la llei aplicable al contracte a distància i a la jurisdicció competent per a conèixer l'assumpte;

g) la llengua o les llengües en què les condicions contractuals i la informació prèvia es presenten, i la llengua o llengües en què podrà formalitzar-se el contracte i executar-se les prestacions derivades d'este, d'acord amb el consumidor.

4) Quant als mitjans de reclamació i indemnització:

a) a quins sistemes de resolució extrajudicial de conflictes, de caràcter públic o privat, pot el consumidor tindre accés i com pot accedir-hi,

b) l'existència de fons de garantia o altres mecanismes d'indemnització, siguen de caràcter obligatori o voluntari.

2. Tota la informació exigida en l'apartat 1 haurà de subministrar-se indicant inequívocament la seua finalitat comercial i es comunicarà de manera clara i comprensible per qualsevol mitjà que s'adapte a la tècnica de comunicació a distància utilitzada, respectant degudament, en particular, els principis de bona fe en les transaccions comercials i els principis que regulen la protecció de les persones que no tenen capacitat d'obrar i els drets en matèria d'accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

3. En el cas de comunicació a través de telefonia vocal, s'observaran les normes següents:

a) al començament de tota conversació amb el consumidor s'indicarà clarament la identitat del proveïdor i el fi comercial de la telefonada iniciada pel proveïdor;

b) prèvia acceptació expressa del consumidor, només haurà de subministrar-se la informació següent:

1r. la identitat de la persona en contacte amb el consumidor i el seu vincle amb el proveïdor;

2n. una descripció de les característiques principals del servei financer;

3r. el preu total que ha de pagar el consumidor al proveïdor del servei financer, inclosos tots els impostos pagats a través del proveïdor o, quan no es puga indicar un preu exacte, la base del càlcul que permeta al consumidor comprovar el preu;

4t. indicació que poden existir altres impostos o despeses que no es paguen a través del proveïdor o que no els facture ell mateix;

5t. l'existència o inexistència d'un dret de desistiment, de conformitat amb l'article 10 i, si existix tal dret, la seua duració i les condicions per a exercir-ho, inclosa la informació relativa a l'import que el consumidor puga haver d'abonar d'acord amb l'article 11;

c) el proveïdor informará el consumidor sobre l'existència d'informació addicional disponible prèvia petició i del tipus d'informació en qüestió.

4. La informació sobre les obligacions contractuals, que haurà de comunicar-se al consumidor durant la fase precontractual, haurà de ser d'acord amb les obligacions contractuals que resulten de la legislació a què se subjecte el contracte, si se celebra.

Article 8. *Requisits addicionals d'informació.*

Sense perjudi del que estableix l'article 7, s'aplicaran els requisits addicionals d'informació prèvia establits en la legislació especial que siga aplicable al servei financer objecte del contracte a distància.

Article 9. *Comunicació de les condicions contractuals i de la informació prèvia.*

1. El proveïdor comunicarà al consumidor totes les condicions contractuals, així com la informació prevista en els anteriors articles 7 i 8, en suport de paper o un altre suport durador accessible al consumidor, amb suficient antelació a la possible celebració del contracte a distància o a l'acceptació d'una oferta i, en tot cas, abans que el consumidor assumisca les obligacions per mitjà de qualsevol contracte a distància o oferta.

2. Sense perjudi del compliment dels requisits d'incorporació de les condicions generals de contractació, el proveïdor haurà de complir les obligacions previstes en l'apartat 1, immediatament després de la formalització del contracte quan este s'haguera celebrat a petició del consumidor utilitzant una tècnica de comunicació a distància que no permeta transmetre les condicions contractuals i la informació exigida d'acord amb el que preveu el dit apartat 1.

3. En qualsevol moment de la relació contractual, el consumidor tindrà dret, si així ho sol·licita, a obtenir les condicions contractuals en suport de paper. A més, el consumidor tindrà el dret de canviar la tècnica o tècniques de comunicació a distància utilitzades, llevat que siga incompatible amb el contracte celebrat o amb la naturalesa del servei financer prestat.

4. L'incompliment dels requisits relatius a la informació prèvia que es deriven dels contractes, així com els relatius a la comunicació de la dita informació prèvia, que s'establixen en el Capítol II, en els articles 7, 8 i 9 de la present Llei, podrà donar lloc a la nul·litat dels contractes, d'acord amb el que preveu la legislació espanyola.

Article 10. *Dret de desistiment.*

1. El consumidor disposarà d'un termini de catorze dies naturals per a desistir del contracte a distància, sense indicació dels motius i sense cap penalització.

El mencionat termini serà de trenta dies naturals en el cas de contractes relacionats amb assegurances de vida.

El termini per a exercir el dret de desistiment començarà a córrer des del dia de la celebració del contracte, excepte en relació amb les assegurances de vida, i en este cas el termini començarà quan s'informe el consumidor que el contracte ha sigut celebrat. No obstant això, si el consumidor no haguera rebut les condicions contractuals i la informació contractual indicada en l'article 7.1, el termini per a exercir el dret de desistiment començarà a comptar el dia en què reba l'esmentada informació.

2. El dret de desistiment no s'aplicarà als contractes relatius a:

a) servicis financers el preu dels quals depenga de fluctuacions dels mercats financers que el proveïdor no puga controlar, que pogueren produir-se durant el termini en el transcurs del qual puga exercir-se el dret de desistiment, entre estos, les transaccions sobre:

1r. operacions de canvi de divises,

2n. instruments del mercat monetari,

3r. valors negociables,

4t. participacions en institucions d'inversió col·lectiva,

5t. contractes financers de futurs, inclosos els instruments equivalents que impliquen una liquidació en efectiu,

6t. contractes de futurs sobre tipus d'interés,

7m. contractes de permuta sobre tipus d'interés, sobre divises o els lligats a accions o a un índex sobre accions, opcions destinades a la compra o venda de qualsevol dels instruments relacionats en els anteriors guions, inclosos els instruments equivalents que impliquen una liquidació en efectiu. Concretament, s'inclouen en esta categoria les opcions sobre divises i sobre tipus d'interés,

8u. contractes referenciats a índexs, preus o tipus d'interés de mercat,

9é. contractes vinculats, en els quals, almenys, un dels negocis jurídics supose una transacció de les mencionades en els guions anteriors. A l'efecte d'esta Llei, es consideraran contractes vinculats aquells negocis jurídics complexos resultat de la juxtaposició de dos o més negocis jurídics independents, en els quals, com resultat d'eixa juxtaposició, l'execució d'un depenga de la de tots els altres, ja siga simultàniament o successivament;

b) els contractes d'assegurances següents:

1r. contractes d'assegurança en què l'acceptant assumix el risc de la inversió, així com els contractes en què la rendibilitat garantida estiga en funció d'inversions assignades als mateixos,

2n. els de viatge o equipatge d'una duració inferior a un mes,

3r. aquells els efectes dels quals acaben abans del termini a què es referix l'apartat 1,

4t. els que complisquen una obligació d'assegurament de l'acceptant,

5t. els plans de previsió assegurats;

c) contractes que s'hagen executat en la seua totalitat per ambdós parts a petició expressa del consumidor abans que este exercisca el seu dret de desistiment, com les ordes de transferència i les operacions de gestió de cobrament;

d) crèdits destinats principalment a l'adquisició o conservació de drets de propietat en terrenys o en immobles existents o per construir, o destinats a renovar o millorar immobles;

e) crèdits garantits ja siga per una hipoteca sobre un bé immoble o per un dret sobre un immoble;

f) les declaracions de consumidors fetes amb la intervenció de notari, sempre que este done fe que s'han garantit els drets del consumidor previstos en l'article 7;
g) els plans de pensions.

3. El consumidor que exercisca el dret de desistiment ho haurà de comunicar al proveïdor en els termes previstos pel contracte, abans que finalitze el termini corresponent, per un procediment que permeta deixar constància de la notificació de qualsevol mode amés en Dret. Es considerarà que la notificació ha sigut feta dins de termini si es fa en un suport de paper o sobre un altre suport durador, disponible i accessible al destinatari, i s'envia abans d'expirar el termini.

4. En el cas que al contracte a distància sobre el qual s'haja exercit el dret de desistiment, se li haja vinculat un altre contracte a distància de servicis financers prestats pel mateix proveïdor o per un tercer, amb l'acord previ amb el proveïdor, el dit contracte adicional també quedarà resolt, sense cap penalització.

5. Les previsions contingudes en la present Llei en relació amb el dret de desistiment no s'aplicaran als contractes resolts com a conseqüència de l'exercici del dret de desistiment reconegut en una altra norma.

Article 11. *Pagament del servici prestat abans del desistiment.*

1. El consumidor que exercisca el dret de desistiment només estarà obligat a pagar, a la major brevetat, el servici financer realment prestat pel proveïdor de conformitat amb el contracte, fins al moment del desistiment.

L'import que el consumidor haja de pagar no sobrepasarà l'import proporcional de la part ja prestada del servici comparada amb la cobertura total del contracte, ni serà en cap cas de tal magnitud que equivalga a una penalització.

2. El proveïdor no podrà exigir cap pagament al consumidor en qualsevol de les situacions següents:

a) Si no demostra que li ha facilitat la informació exigida en l'article 7.1.3), a).

b) Si inicia l'execució del contracte, sense haver-ho sol·licitat el consumidor, abans que expire el període de desistiment.

3. El proveïdor reembossarà al consumidor al més prompte possible, i dins d'un termini màxim de trenta dies naturals, qualsevol quantitat que haja percebut d'este, d'acord amb el que estableix el contracte a distància, excepte l'import mencionat en l'apartat 1. El dit termini s'iniciarà el dia en què el proveïdor reba la notificació del desistiment.

4. El consumidor tornarà al proveïdor qualsevol quantitat que haja rebut d'este, com més prompte millor i, en tot cas, en el termini màxim de trenta dies naturals, a comptar de la notificació del desistiment.

Article 12. *Pagament per mitjà de targeta.*

Quan l'import de les obligacions pecuniàries derivades del contracte a distància haguera sigut carregat fraudulentament o indegudament utilitzant el número d'una targeta de pagament, el seu titular podrà exigir la immediata anul·lació del càrrec. En este cas, les corresponents anotacions de deute i reabonament en els comptes del proveïdor i del titular s'efectuaran al més prompte possible.

Article 13. *Servicis no sol·licitats.*

1. No es podran prestar servicis financers a un consumidor, fins i tot en el supòsit de renovació tàcita d'un contracte a distància, sense la sol·licitud prèvia d'aquell, quan esta prestació implique una exigència de pagament immediat o ajornat.

No es considerarà que hi ha renovació tàcita d'un contracte a distància, en el cas de les diferents prestacions derivades d'un contracte successiu o quan la renovació al venciment del contracte estiga expressament prevista en el contracte inicialment subscrit a falta de denúncia per una de les parts i sempre que no es modifiquen les condicions contractuals inicialment pactades.

2. En el cas de prestació no sol·licitada, el consumidor quedarà eximit de tota obligació, sense que la falta de resposta pugua considerar-se com a consentiment. No obstant això, si el consumidor fera ús efectiu del servici financer no sol·licitat haurà de satisfer l'import de la part realment utilitzada o disfrutada, sense que tal deure suppose la prestació del consentiment per a obligar-se per mitjà d'un nou contracte no sol·licitat ni l'obligació de satisfer despeses o comissions, ni, en general, quantitats no acordades prèviament amb l'entitat proveïdora del servici.

Article 14. *Comunicacions no sol·licitades.*

1. Les comunicacions no sol·licitades per via telefònica, per fax o per via electrònica es regiran pel que disposa, respectivament, la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, i la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, així com, si és el cas, pel que preveuen les seues respectives normatives de desplegament.

Només serà possible la utilització per part del proveïdor d'altres tècniques de comunicació a distància que permeten una comunicació individual, diferents de les mencionades en l'anterior apartat, amb el consentiment previ del consumidor.

2. L'ús de les tècniques descrites en l'anterior apartat no suposarà cap gasto per al consumidor.

Article 15. *Accions de cessació.*

1. Podrà exercitar-se l'acció de cessació contra les conductes contràries a la present Llei que lesionen els interessos tant col·lectius com difusos dels consumidors i usuaris.

2. L'acció de cessació es dirigeix a obtindre una sentència que condemne al demandat a cessar en la conducta contrària a la present Llei i a prohibir la seua reiteració futura. Així mateix, l'acció podrà exercir-se per a prohibir la realització d'una conducta quan esta haja finalitzat en el moment d'exercitar l'acció, si hi ha indicis suficients que facen témer la seua reiteració de manera immediat.

3. Estaran legitimats per a exercitar l'acció de cessació:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les comunitats autònomes i de les Corporacions Locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) El Ministeri Fiscal.

d) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors que estiguen habilitades per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el «Diari Oficial de la Unió Europea».

Els Jutges i Tribunals acceptaran la dita llista com prova de la capacitat de l'entitat habilitada per a ser part, sense perjudi d'examinar si la seua finalitat i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

Totes les entitats esmentades en este apartat podran personar-se en els processos promoguts per una altra

qualsevol d'elles, si ho estimen oportú per a la defensa dels interessos que representen.

4. Els proveïdors de tècniques de comunicació a distància posaran fi, quan així els siga requerit judicialment, a la prestació del servei de comunicació a distància que estiga sent utilitzat indegudament.

Article 16. *Reclamació extrajudicial.*

1. El proveïdor i el consumidor podran sotmetre els seus conflictes a l'arbitratge de consum, per mitjà d'adhesió d'aquells al Sistema Arbitral del Consum, o a altres sistemes de resolució extrajudicial de conflictes, que figuren en la llista que publica la Comissió Europea sobre sistemes alternatius de resolució de conflictes amb consumidors i que respecte els principis establits per la normativa comunitària, així com als mecanismes previstos en la legislació sobre protecció dels clients de servicis financers.

2. Els òrgans arbitrals de consum o els òrgans previstos en la legislació sobre protecció dels clients de servicis financers, que intervinguen en la resolució de reclamacions sobre servicis financers prestats a distància, hauran de cooperar en la resolució dels conflictes de caràcter transfronterer que es produïsquen a nivell intracomunitari, a través de la «Xarxa transfronterera de denúncia extrajudicial sobre servicis financers» (FINNET) o qualsevol altre mecanisme habilitat a este efecte.

Article 17. *Càrrega de la prova.*

Correspondrà al proveïdor la càrrega de la prova del compliment de les obligacions que li incumbisquen a l'empara d'esta Llei, en matèria d'informació al consumidor, així com del consentiment del consumidor per a la celebració del contracte i, quan siga procedent, per a la seua execució.

CAPÍTOL III

Règim sancionador

Article 18. *Sancions administratives.*

1. Els proveïdors de servicis financers a distància estaran subjectes al règim sancionador establert en este Capítol quan la present Llei els siga aplicable i, subsidiàriament, al que preveu en la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic.

2. En el cas dels proveïdors de servicis financers inclosos en l'article 2.1 d'esta Llei, es consideraran normes d'ordenació i disciplina, les disposicions contingudes en la present Llei relatives a l'obligació de deixar constància de les ofertes i la celebració dels contractes en un suport durador segons estableix l'article 6.1; als requisits d'informació prèvia al contracte establits en l'article 7; a les obligacions de comunicació de les condicions contractuals i de la informació prèvia regulades en l'article 9 i a les contingudes en l'article 14 relatives a servicis no sol·licitats. El seu incompliment serà sancionat segons el que estableix la normativa sectorial corresponent, amb les especialitats següents:

a) Per a les entitats de crèdit, i qualssevol altres que presten servicis financers, d'acord amb l'article 2.1 d'esta Llei, que figuren inscrites en els registres administratius del Banc d'Espanya, i sempre que les infraccions no tinguin caràcter ocasional o aïllat, com una infracció greu, d'acord amb el que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit.

b) Per a les empreses de servicis d'inversió, les institucions d'inversió col·lectiva, les entitats de capital risc i

les seues societats gestores, respectivament, com una infracció greu d'acord amb el que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, i la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les Entitats de Capital Risc i de les seues societats gestores.

c) Per a les entitats asseguradores, com a infracció greu o molt greu d'acord amb els articles 40.4.b i 40.3.b del Text Refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

d) Per als mediadors d'assegurances, com a infracció greu o molt greu d'acord amb els articles 55.3.a) i 55.2.c) de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'assegurances i reassegurances privades.

e) Per a les entitats gestores de fons de pensions, com a infracció greu o molt greu d'acord amb els articles 35.3.ñ) i 35.4.ñ) del Text Refós de la Llei de regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovada per Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

3. En el cas de proveïdors de servicis financers diferents dels previstos en l'apartat 2 precedent, l'incompliment de les disposicions d'esta Llei serà sancionat com a infracció en matèria de consum, i se li aplicarà el que disposa la legislació específica sobre protecció de consumidors i usuaris.

4. Quan, com a conseqüència d'una actuació sancionadora, es tinguera coneixement de fets que pogueren ser constitutius d'infraccions tipificades en altres lleis, se'n donarà compte als òrgans o organismes competents per a la seua supervisió i sanció.

5. El consumidor podrà rescindir el contracte en tot moment, sense despeses i sense cap penalització.

Disposició addicional primera. *Modificació de la Llei 26/1984, 19 de juliol, general per a la defensa de consumidors i usuaris.*

S'introdueix un nou apartat, 19 bis, a la disposició addicional primera («Clàusules abusives») amb la redacció següent:

«19 bis. La imposició al consumidor de la càrrega de la prova sobre l'incompliment, total o parcial, del proveïdor a distància de servicis financers de les obligacions imposades per la norma que els regula.»

Disposició addicional segona. *Pla de mesures de lluita contra les activitats de captació a distància d'informació confidencial de forma fraudulenta.*

En el termini de sis mesos, el Govern, conjuntament amb les comunitats autònomes, i en col·laboració amb els agents econòmics afectats, presentarà un pla de mesures de lluita contra les activitats de captació a distància d'informació confidencial de forma fraudulenta, incorporant mesures de protecció dels consumidors i usuaris que prioritzen els elements de seguretat en les transaccions i minimitzen els riscos i conseqüències econòmiques que per als ciutadans es deriven d'estes conductes delictives.

Disposició derogatòria.

Queden derogats a l'entrada en vigor d'esta Llei:

a) L'article 6 bis de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.

b) Els paràgrafs segon i tercer de l'apartat 1 de l'article 83.a) de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.

c) De l'apartat 2 de l'article 83.a) de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança, l'incís que diu: «Tractant-se d'un contracte d'assegurança comercialitzat a distància, la comunicació es farà d'acord amb les

instruccions que l'acceptant haja rebut de conformitat amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 60 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades».

d) La disposició addicional segona de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.

e) El primer paràgraf de l'apartat 3, l'apartat 4 i l'apartat 5 de l'article 60 del Text Refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat per Reial Decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Disposició final primera. *Competència constitucional.*

La present Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a, 8a, 11a i 13a de la Constitució, sense perjudi de les competències que, si és el cas, corresponguen a les comunitats autònomes.

Disposició final segona. *Incorporació de Dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta Llei es completa la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 2002/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de setembre de 2002, relativa a la comercialització a distància de servicis financers destinats als consumidors.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 11 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13969 *CORRECCIÓ d'errors de la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. («BOE» 173, de 20-7-2007.)*

Advertit un error en la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, publicada en el «Boletín Oficial del Estado» suplement en valencià número 2, de 2 d'abril de 2007, es procedix a efectuar l'oportuna rectificació:

En la pàgina 287, segona columna, en la disposició transitòria quinta, la referència feta a l'article 69 ha d'entendre's feta a l'article 70.

14048 *REIAL DECRET LLEI 6/2007, de 20 de juliol, pel qual s'aproven mesures urgents per a la urbanització i construcció de noves vivendes a Alcázar de San Juan, Ciudad Real. («BOE» 174, de 21-7-2007.)*

El Reial Decret Llei 5/2007, de 22 de juny, pel qual s'adopten mesures urgents per a reparar els danys cau-

sats per les inundacions produïdes per les tempestats de pluja, pedra i vent que han afectat en la segona quinzena del mes de maig de 2007 diverses comunitats autònomes, va disposar l'aprovació d'un catàleg d'actuacions de caràcter urgent per a pal·liar les conseqüències dels dits fenòmens que van produir greus i quantiosos danys de diversa índole.

En relació amb els danys ocasionats per estes inundacions, destaquen els produïts a la Comunitat Autònoma de Castella-la Manxa, en el municipi d'Alcázar de San Juan que, com a conseqüència de la forta tempestat que es va produir el dia 23 de maig de 2007, es van inundar diverses zones del municipi i especialment el barri «Hermanos Laguna».

El barri «Hermanos Laguna», del qual formen part 150 vivendes, es va construir per l'Obra Sindical de la Llar, en dos fases, a partir de l'any 1956. Les 150 vivendes es van vendre en règim d'accés diferit a la propietat, i van ser transferides a la Comunitat Autònoma de Castella-la Manxa per Reial Decret 615/1984, de 8 de febrer, sobre traspàs de funcions i servicis en matèria de patrimoni arquitectònic, control de l'edificació i vivenda.

La urbanització del barri, així com les característiques constructives d'este, han ocasionat que els veïns hagen patit en reiterades ocasions danys produïts per les fortes pluges, que en les del passat 23 de maig van necessitar l'evacuació dels residents per a evitar situacions de riscos per a les persones.

Atenent l'anterior, les valoracions tècniques i els estudis geotècnics realitzats en els barris afectats, s'ha evidenciat la insuficiència de les mesures adoptades respecte de les condicions d'habitabilitat de les vivendes, així com una progressiva degradació dels edificis que exigix corregir la situació descrita. Basant-se en això, i des d'un punt de vista més ampli, es fa necessari escometre amb caràcter immediat i excepcional les actuacions necessàries per a la substitució i construcció de les noves vivendes, a fi de complir el mandat constitucional de facilitar l'accés dels veïns afectats a una vivenda digna i d'acord amb la nova legislació en la matèria, en especial la Llei 8/2007, de 28 de maig, de sòl; la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'Ordenació de l'Edificació, i el Reial Decret 314/2006, de 17 de març, pel qual s'aprova el Codi Tècnic de l'Edificació.

Amb l'objectiu d'evitar nous danys en les vivendes, que puguen produir-se per noves inundacions, com a conseqüència de fenòmens meteorològics imprevistos, les Administracions Públiques implicades, Junta de Comunitats de Castella-la Manxa i Ajuntament d'Alcázar de San Juan, junt amb el Govern d'Espanya, des del respecte al marc competencial establert en la Constitució Espanyola, han decidit adoptar les mesures oportunes per a posar en marxa, de forma urgent, la substitució de les vivendes del barri «Hermanos Laguna» per noves vivendes, que permeten el trasllat de la població resident a una zona pròxima del municipi en què no existisquen els riscos d'inundacions de les vivendes actuals.

El procés de substitució i construcció de vivendes exigix l'adopció de mesures urgents per part de totes les Administracions Públiques implicades, basades en el principi de la coordinació administrativa per a garantir als ciutadans la seguretat en la seua residència i el manteniment dels seus drets sobre les vivendes adquirides de les mateixes Administracions Públiques.

Esta urgència deriva de l'estat de deteriorament en què es troben les vivendes afectades per la inundació i la necessitat d'evitar futurs riscos per a la seguretat de les persones davant de l'eventualitat de noves inundacions.

Tots estos processos són complexos, ja que afecten distintes Administracions i necessiten mesures d'ordenació territorial i constructives que comporten un període d'execució extens en el temps, la qual cosa aconsella afrontar-los amb celeritat una vegada produïda la situació d'emergència.